

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 kwietnia 2016r. powód G. N. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 lutego 2008r. o sygn. akt XVII RC 2939/06, na rzecz swoich dzieci, to jest pozwanej A. N. (1) z kwoty po 600,00zł miesięcznie do kwoty po 300,00zł miesięcznie, pozwanego J. N. (1) z kwoty po 400,00zł miesięcznie do kwoty po 200,00zł miesięcznie.

W uzasadnieniu powództwa wskazał, że jest pozbawiony wolności, odbywa karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w S.. Wskazał, że nie ma możliwości podjęcia pracy w Zakładzie Karnym, nie ma oszczędności i pozostaje bez środków do życia, jak i pieniędzy na wywiązanie się z obowiązku zapłaty alimentów w dotychczasowej wysokości. Nie ma też majątku na zaspokojenie potrzeb dzieci. Podał, że jego żona E. N. także jest pozbawiona wolności i przebywa w Areszcie Śledczym w K.. W związku z tym powód powołał się na zmianę okoliczności i wniósł o obniżenie alimentów.

Postanowieniem z dnia 6 maja 2016r. Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 czerwca 2016r. pozwani/powodowie wzajemni A. N. (1) i J. N. (1) wnieśli o:

- oddalenie powództwa o obniżenie alimentów w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych,

- złożyli pozew wzajemny wnosząc o:

a) podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach o sygn. akt XVII RC 2939/06 od powoda/pozwanego wzajemnego G. N. na rzecz pozwanego/powoda wzajemnego J. N. (1) z kwoty po 400,00zł miesięcznie do kwoty po 600,00zł miesięcznie, płatnych do 20 każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek należności, do rąk matki małoletniego poczynając od dnia wniesienia pozwu,

b) podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach o sygn. akt XVII RC 2939/06 od powoda/pozwanego wzajemnego G. N. na rzecz pozwanej/powódki wzajemnej A. N. (1) z kwoty po 600,00zł miesięcznie do kwoty po 800,00zł miesięcznie, płatnych do 20 każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek należności, do rąk matki pozwanej poczynając od dnia wniesienia pozwu,

c) zasądzenie od powoda/pozwanego wzajemnego na rzecz pozwanych/powodów wzajemnych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pozwani/powodowie wzajemni A. i J. rodzeństwo N. nie zgodzili się z twierdzeniami pozwu, wskazując na okoliczność, iż powód utracił dotychczasową możliwość zarobkowania nie z przyczyn od siebie niezależnych – lecz z własnej winy, popełniając przestępstwa za które został prawomocnie skazany. Znalezienie się powoda w Zakładzie Karnym jest następstwem jego świadomego, zawinionego działania, sprzecznego z porządkiem prawnym. Wobec powyższego przerzucenie konsekwencji swego działania na pozwanych przez obniżenie świadczenia alimentacyjnego nie znajduje uzasadnienia i jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. (uchwała 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 1995r., sygn.. akt III CZP 178/94). Następnie pozwani wskazali, że powód już po orzeczeniu obowiązku alimentacyjnego nabył nieruchomości i zaciągnął kredyt hipoteczny.

Na rozprawie w dniu 28 lutego 2017r. pełnomocnik powoda/pozwanego wzajemnego podtrzymał żądanie obniżenia alimentów jak w pozwie od dnia wniesienia pozwu. Wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów i zasądzenie kosztów od strony przeciwnej.

Pełnomocnik pozwanych podtrzymał żądanie oddalenie powództwa o obniżenie alimentów, wniósł o podwyższenie alimentów jak w pozwie wzajemnym poczynając od dnia wniesienia pozwu, a także o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z **dnia 26 lutego 2008r.** o sygn. akt XVII RC 2939/06, zostało rozwiązane małżeństwo G. N. z A. N. (2) zawarte w dniu 5 października 1996r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w C. za numerem aktu 489/1996 z winy obu stron.

W w/w wyroku rozwodowym ustalono wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda/pozwanego wzajemnego G. N. względem jego małoletnich dzieci w kwocie po 600,00zł miesięcznie na rzecz wówczas małoletniej A. N. (1) ur. (...) i oraz w kwocie po 400,00zł na rzecz małoletniego J. N. (1) ur. (...), płatne do rąk ich matki A. N. (2). W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o alimentach Sąd Okręgowy wskazał, że pozwany od 1995r. prowadził działalność gospodarczą, osiągając znaczne dochody, rodzinę było stać na coroczne wakacje w egzotycznych krajach. W styczniu 2008r. działalność została wyrejestrowana z uwagi na nierentowność. W chwili orzekania o alimentach G. N. pozostawał na wolności, utrzymywał się z wynajmu hali na kwotę 2400,00zł oraz zamieszkiwał w wynajętym mieszkaniu. Sąd Okręgowy uznał, iż ojciec małoletnich mając znaczne doświadczenie zawodowe nie wykorzystywał w pełni swoich możliwości zarobkowych, dla rozwoju działalności, w celu osiągnięcia przynajmniej dochodów w uzyskiwanej wcześniej wysokości.

(Dowód: wyrok rozwodowy Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 lutego 2008r. w aktach o sygn. akt XVII RC 2939/06 wraz z uzasadnieniem k.9-19; akta postępowania rozwodowego SO w Katowicach o sygn. akt XVII RC 2939/06 ; odpis aktu urodzenia pozwanej A. N. (1) k.7; odpis aktu urodzenia J. N. (1) k.8)

Prawomocnym wyrokiem karnym z dnia 12 stycznia 2015r. Sądu Okręgowego w Katowicach XXI Wydziału Karnego o sygn. akt XXI K 149/13, powód/pozwany wzajemny G. N. został skazany za popełnione **w dniu 10 września 2012r.** przestępstwa z art. 189 §3 kk w zw. z art. 158 § 1 kk, art. 280 § 1 kk, art. 275 § 1 kk oraz art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz z art. 245 kk - na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym wyrokiem karnym na karę 3 lat pozbawienia wolności została skazana druga żona powoda to jest E. N..

W dniu 26 stycznia 2016r. G. N. rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w S., której przewidywany koniec przypada na 21 stycznia 2019r.

Według informacji Zakładu Karnego Nr 1 w S. z dnia 20 maja 2016r. **stan konta depozytowego powoda wynosił 6.343,89zł**, akumulacja 596,62zł (art. 126 par.1 kkw), (k.49).

W dniu 25 listopada 2016r. G. N. został przetransportowany do Zakładu Karnego w O..

Powód od dnia 6 grudnia 2016r. jest zatrudniony odpłatnie w Zakładzie Karnym w O., a jego wynagrodzenie za grudzień wynosiło 1.961,60zł brutto. Średnie miesięczne wynagrodzenie na dzień 10 marca 2017r. wynosiło 2.079,87zł brutto, 977,48zł netto.

W dniu 17 stycznia 2017r. została wpłacona kwota 1.000,00zł przez E. N. na konto depozytowe skazanego G. N..

Środki zgromadzone w (...) na dzień 3 lutego 2017r. wynosiły 1.736,56zł, a środki do dyspozycji skazanego wynosiły 237,80zł.

Należności za pracę i depozyt wartościowy nie są zajęte na poczet zajęć komorniczych lub administracyjnych, (k.147).

E. N. od dnia 27 października 2015r. odbywa karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w K., przewidywany koniec kary przypada na 11 maja 2018r, (k.51).

(Dowód: wyrok karny Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 stycznia 2015r. o sygn. akt XXI K 149/13 k.21-24; wyrok karny Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 maja 2015r. o sygn. akt II AKa 125/15 k.20; informacja Zakładu Karnego Nr 1 w S. k. 49, 163; informacja AŚ w K. k.51; informacja Zakładu Karnego w O. k. 147-149, 175)

Przed pozbawieniem wolności powód/pozwany wzajemny G. N. prowadził działalność ogólnobudowlaną do 2008r., a następnie pracował w firmie (...) w Ś. do dnia 10 stycznia 2016r. na stanowisku kierownika działu za wynagrodzeniem ok. 1.850,00zł do 3000,00zł netto.

Powód leczył się na nadciśnienie tętnicze, leki kupuje dla niego Zakład Karny.

Powód jest właścicielem kilku nieruchomości:

G. N. posiada nieruchomość położoną w **M.**, zabudowaną domem mieszkalnym oddanym do użytku w 2014r., o powierzchni ok. 1200 m², obciążoną kredytem hipotecznym w kwocie 439.711,52zł (kwota pozostała do spłaty), na podstawie umowy kredytu nr KH (...) zawartej w dniu 2 sierpnia 2012r. z (...) Bankiem S.A. z terminem spłaty do 15 października 2040r., którego miesięczna rata wynosi ok.2000,00zł. Powód ponosi koszty ubezpieczenia nieruchomości 600,00zł rocznie, podatek od nieruchomości oraz opłaty stałe za gaz i prąd.

Wartość nieruchomości tej powód szacuje na ok. 1 (jeden) milion złotych. Nieruchomość jest obecnie wynajęta na rzecz A. S. lat 21 (córci jego drugiej żony), za kwotę 900,00zł miesięcznie.

(Dowód: harmonogram spłaty kredytu k.25; świadectwo pracy i umowa o pracę powoda k.160-161; umowa kredytu hipotecznego str.1 k.26; zeznania powoda G. N. k. 132 wraz z płytą CD).

Powód jest właścicielem nieruchomości:

- położonej w **B.** przy ul. (...), działka (...) o pow. 0,091 ha, zabudowanej domem jednorodzinny wolnostojącym dwukondygnacyjnym, garażem dwustanowiskowym, oraz budynkiem jednokondygnacyjnym, dla której Sąd Rejonowy w Tychach prowadzi księgę wieczystą o nr kw (...). Przed Sądem Rejonowym w Tychach toczy się sprawa o sygn. akt IX Ns 170/14, w której G. N. jako wnioskodawca, wniósł o zniesienie współwłasności tej nieruchomości wraz z wnioskiem o rozliczenie pożytków. G. N. wniósł o przyznanie na wyłączną własność uczestniczce J. N. (2) (jego mamie) nieruchomości w B. z obowiązkiem spłaty na jego rzecz kwoty 600.000,00zł, a ponadto o zasądzenie od J. N. (2) na jego rzecz kwoty 200.000,00zł tytułem rozliczenia pożytków czerpanych przez uczestniczkę z przedmiotowej nieruchomości do dnia zniesienia współwłasności. Wniosek o rozliczenie pożytków powód uzasadnił tym, że część nieruchomości jest wspólnie dzierżawiona osobie trzeciej, wynajmowana, a w części uczestnika prowadzi działalność gospodarczą – przy czym powód korzystał jedynie z 1/10 nieruchomości. We wniosku powód wskazał, że wedle wartości ustalonych przez niego w przypadku wynajęcia lokalu o powierzchni 120 m² na cele związane z prowadzeniem działalności gospodarczej o profilu kosmetycznym, dochód z nieruchomości kształtowałby się na poziomie ok. 3 tys. zł miesięcznie, najem lokalu mieszkalnego o pow. 120 m² to dochód rzędu 2 tys. zł miesięcznie. Tym same pożytki jakie czerpie uczestniczka z nieruchomości to kwota ok.5 tys. miesięcznie – 60 tys. rocznie. W sprawie Biegły Rzeczoznawca H. W. wykonał operat szacunkowy z dnia 20 lutego 2017r., w którym wyliczył szacunkową wartość nieruchomości na kwotę 618.000,00zł.

Powód jest także właścicielem nieruchomości:

- nieruchomość gruntowa położona w Gminie M. **we wsi B.** o powierzchni 892 m², dla której Sąd Rejonowy w Częstochowie, Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...),

- nieruchomość gruntowa położona w Gminie M. **we wsi B.** o powierzchni 972 m², dla której Sąd Rejonowy w Częstochowie, Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...),

zabudowana domem kempingowym. Ponosi koszty ubezpieczenia nieruchomości rocznie ok. 300,00zł plus opłaty stałe.

(Dowód: akta Sądu Rejonowego w Tychach IX Ns 1170/14 k.5-6, 605-606, wniosek z dnia 10 lutego 2014r. o zniesienie współwłasności k. 195-197; opinia rzeczoznawcy majątkowej k. 198-199; zeznania powoda G. N. k. 132 wraz z płytą CD; wypisy z ksiąg wieczystych Kw nr (...), kw (...); notatka z rozprawy SR w Częstochowie z dnia 21.06.2012r. dokumentacja k 82)

Powód/pozwany wzajemny G. N. na podstawie umowy zniesienia współwłasności nieruchomości między powodem, a A. N. (2), Akt Notarialny z dnia 21 lutego 2006r., Rep. A nr 682/2006, **był właścicielem budynku stanowiącego odrębną nieruchomość tj. hali produkcyjnej** o powierzchni 1783 m2 położonej w **C. przy ul. (...)** na terenach przemysłowych, wraz z prawem użytkowania wieczystego działki gruntu o numerze (...), nieruchomości objętej księgą wieczystą KW nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Chorzowie Wydział Ksiąg Wieczystych.

Powód/pozwany wzajemny G. N. w dniu **8 stycznia 2014r. sprzedał halę produkcyjną w C. za cenę 550.000,00 zł** – umowa sprzedaży została sporządzona w Kancelarii Notarialnej przed Notariuszem J. M. w B., Rep. A 230/2014. Przed sprzedażą hala została zmodernizowana. Kwotą ok. 120.000,00zł – 200.000,00zł spłacił kredyt w Milenium Banku zaciągnięty na modernizację hali, kwotą ok.60.000,00zł spłacił byłą żonę. Część środków uzyskanych ze sprzedaży powód przeznaczył na wyposażenie nowego domu w M..

(Dowód: umowa zniesienia współwłasności – dokumentacja k.82; odpis z Kw nr (...); zeznania powoda G. N. k. 132 wraz z płytą CD)

Powód jest właścicielem w Banku (...) S.A. rachunku bankowego oszczędnościowego o numerze (...) i rachunku bieżącego o numerze (...). Z analizy rachunków wynika, że zgromadzone środki pieniężne na rachunku oszczędnościowym w kwocie 50.000,00zł saldo na dzień 10 lipca 2014r. do dnia 4 stycznia 2016r. były przelewane między kontami własnymi powoda i następnie wypłacone przez powoda.

Powód G. N. nie zalega z opłatami za alimenty, opłatami za nieruchomości, media, kredyt hipoteczny spłaca terminowo. Nie ma zadłużeń.

Szwagier powoda tj. A. K. zajmuje się opłatami powoda.

(Dowód: pismo i wyciągi bankowe z Euro Banku k.173-188; zeznania powoda G. N. k. 132 wraz z płytą CD)

A. B. (1) matka pozwanych wyszła ponownie za mąż za A. B. (2) i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z dwójką ich małoletnich dzieci w wieku 5 i 7 lat. Wraz z nimi mieszkają pozwani A. N. (1), małoletni J. N. (1), a także mama A. B. (1), która opiekuje się małoletnimi wnukami. Oboje z mężem pracują i uzyskują dochody łącznie ok.14-15 tys. miesięcznie. Mieszkają w domu szeregowym i spłacają kredyt hipoteczny w kwocie 620.000,00zł, zaciągnięty w 2013r. na 28 lat, którego rata wynosi 2.800,00zł, a ponadto kredyty w kwocie 2700,00zł – łącznie raty 5.500,00zł. Wydatki związane z gazem wynoszą ok.1000,00zł w sezonie grzewczym co dwa miesiące, w lecie gaz ok.300,00zł, prąd 600,00zł co dwa miesiące, woda 600,00zł co trzy miesiące. Wszystkie telefony 300,00zł, Internet 140,00zł, ubezpieczenie domu 1000,00zł, opłata za leasing samochodu 2.200,00zł, wyżywienie ok. 3000zł lub 4000,00zł – miesięcznie. Wyjazd na wakacje ok. 20 -25 tys. zł, na ferie ok. 10-12 tys. złotych.

A. B. (1) matka pozwanych jest zatrudniona w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w K.. Wynagrodzenie matki pozwanych za 12 miesięcy w okresie od lutego 2016r. do stycznia 2017r., wynosiło od kwoty 2.901,69zł netto do kwoty 3.299,01zł. Kwota przelewana na konto była mniejsza, gdyż z kwoty netto co miesiąc potrąceniu podlegała jeszcze kwota 663,90zł tytułem pożyczki.

Pozwana/ powódka wzajemna A. N. (1) lat 20, od października 2016r. studiuje w systemie dziennym pedagogikę i psychologię na Uniwersytecie (...) i nie ma swoich dochodów z pracy zarobkowej. W okresie przygotowań do matury korzystała z korepetycji za 1 godz. płaciła 40,00zł, w tygodniu miała 6 godzin korepetycji. Przez całe liceum korzystała

z korepetycji których koszt wynosił 70,00zł raz na tydzień. Na studia dojeżdża tramwajem, koszty biletów to 70,00zł miesięcznie. Przeciętne wydatki na książki, ksera na studia miesięcznie to kwota 150,00zł. Leczy ortodontycznie zęby, koszt aparatu stałego wynosił 10.000,00zł, koszt jednej wizyty kontrolnej wynosi 150,00zł. Obecnie nosi aparat ortodontyczny na noc którego koszt wynosił 500,00zł. Ubrania ok. 400,00zł miesięcznie, żywienia miesięcznie 400,00 zł. Koszt zakupu kurtki jednorazowo 200,00zł, buty 300,00zł. Koszty kursu prawa jazdy wynoszą ok. 1600,00zł, oraz pilota wycieczek 2000,00zł. Wizyty lekarskie u nefrologa kosztują 150,00zł dwa razy w roku.

Małoletni J. N. (1) lat 15, uczeń II klasy Gimnazjum. Uczęszcza prywatnie na rehabilitację z powodu obniżonego napięcia mięśniowego. Chodzi także do szkoły narciarskiej w której opłata roczna wynosi 500,00zł, wyjeżdża na weekendy narciarskie których koszt wynosi 100,00zł i obozy narciarskie 550,00zł w kraju, za granicą 1200,00zł. Zakup sprzętu narciarskiego raz na dwa lata ok.2000,00zł. Małoletni nosi okulary których koszt wynosi 500-600zł. Koszt leczenia stomatologicznego to kwota 200-400zł, trzy lub cztery razy w roku. Podręczniki do szkoły to kwota ok. 300,00zł, komitet 100,00zł, ubezpieczenie 40,00zł, składki 30,00zł. Wyjazd wakacyjny ok.1600,00zł.

Ojciec pozwanych nie utrzymuje kontaktu z dziećmi, nie przekazuje dodatkowo pieniędzy na wyjazdy lub kształcenie, ogranicza się do płacenia alimentów.

(Dowód: zaświadczenie pracodawcy k. 158; zeznania świadka A. B. (2) k.165-166; zeznania A. N. (1) k. 167; zeznania A. B. (1) k.201-202; dokumentacja k.82 to jest – potwierdzenia przelewów bankowych, zaświadczenia naczelnika US w C., zaświadczenia przychodni stomatologicznej, zaświadczenia o dochodach A. B. (1), odpis urodzenia W. B., odpis aktu małżeństwa, umowa kredytowa; zaświadczenie (...) o studiach (...) k.194)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zeznania stron, matki małoletnich, świadka oraz powołane dowody z dokumentów, których autentyczności nikt nie kwestionował.

Oceniając materiał zgromadzony w sprawie, Sąd miał na uwadze treść art. 233 § 1 kpc zgodnie z którym Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, w tym wyjaśnień informacyjnych stron, zeznań stron, oświadczeń i zarzutów przez nie zgłaszanych, jak i ich zachowania się w trakcie procesu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 1999 roku, I PKN 632/98, OSNP z 2000 r., nr 10, poz. 382).

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 133 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy oboje rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z art. 133 § 1 krio wynika, że zobowiązania alimentacyjne rodziców względem dzieci mają charakter obligatoryjny. Wiek dziecka nie przesądza o istnieniu bądź nieistnieniu obowiązku alimentacyjnego, lecz możliwości dziecka do samodzielnego utrzymania się, dochody z jego majątku, a także niedostatek. Nie jest kwestionowany ani w piśmiennictwie, ani w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że dziecko, które nawet osiągnęło pełnoletniość, wykazując chęć dalszej nauki i zdobycia zawodu, zachowuje prawo do alimentacji ze strony rodziców (por. przykładowo tylko wyrok SN z 14 listopada 1997 r., III CKN 257/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 70). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 stycznia 2001r. II CKN 40/99 stwierdził, że wykładni art. 133 § 1 krio należy dokonywać w nawiązaniu do art. 96 tej ustawy, który nakłada na rodziców obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka oraz należyte przygotowanie go do pracy zawodowej.

Wyłączenie obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka ze względu na zasady współżycia społecznego (art. 5 kc) musi być ograniczone do zupełnie wyjątkowych wypadków, które w niniejszej sprawie nie występują.

Z kolei z brzmienia art. 135 § 1 – 3 krio wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku

alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 7, z późn. zm.) podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji oraz świadczenia dla rodziny zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

Stosunek alimentacyjny, jako rodzaj stosunku cywilnoprawnego tworzy ścisłą zależność dwu podmiotów, z których jeden ma prawo domagania się dostarczenia mu środków utrzymania, a w miarę także środków wychowania, natomiast drugi zobowiązany jest żądanie to zaspokoić.

Istotą obowiązku alimentacyjnego jest stworzenie uprawnionemu normalnych warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi czy stanowi zdrowia. Koszty utrzymania dziecka obciążają oboje rodziców.

Jeżeli o obowiązku alimentacyjnym orzeczono w orzeczeniu Sądu, stosownie do treści art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W pierwszej kolejności Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki do obniżenia obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwany dzieci i powództwo oddalił.

Sąd ustalił, iż w chwili orzekania po raz pierwszy o obowiązku alimentacyjnym w wyroku rozwodowym w dniu 26 lutego 2008r. pozwana A. ur. (...) była małoletnia i miała wówczas 11 lat, pozwany J. ur. (...) miał 6 lat.

Od czasu orzekania o alimentach dla dzieci upłynęło 9 lat, a zatem już sam upływ czasu sprawia, że nie zmniejszyły, lecz zwiększyły się obecnie potrzeby osób uprawnionych do alimentacji, stosownie do ich potrzeb rozwojowych i uzdolnień.

Pozwana/powódka wzajemna A. N. (1) uczęszcza na studia, więc jak ustalono ponoszone są wydatki na podręczniki, koszty dojazdu, oraz dodatkowe umiejętności związane z kursem prawa jazdy i pilota wycieczek – średnio miesięcznie 550,00zł . Nadto ponoszone są koszty leczenia ortodontycznego, u nefrologa - średnio miesięcznie 200,00zł. Pozostałe miesięczne koszty tytułem zaspokojenia ubrania, wyżywienia, kosmetyki itp. 800-1000zł. Nadto wyjazdów związanych z wypoczynkiem wakacyjnym, feriami ok. 3000zł. Łącznie średnio miesięcznie - ok.2000,00zł.

Analogiczna sytuacja dotyczy małoletniego J. N. (1), który uczęszcza do szkoły do II klasy Gimnazjum, także do szkoły narciarskiej i wydatki średnie miesięczne z zaspokojeniem jego podstawowych potrzeb wyżywienia, leczenia, kształcenia, ubrania, zainteresowań kształtują się na poziomie ok. 1500,00zł miesięcznie.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż nie było podstaw do uwzględnienia żądania obniżenia alimentów, a wręcz przeciwnie wobec wzrostu potrzeb dzieci zaistniały podstawy do podwyższenia alimentów.

Sporną była kwestia możliwości zarobkowych powoda/pozwanego wzajemnego G. N..

Sąd ocenił jednakże, że powód/pozwany wzajemny G. N. posiada majątek, oszczędności i możliwości zarobkowe , aby sprostać zwiększonemu obowiązkowi alimentacyjnemu.

Powód jest właścicielem nieruchomości w M. o wartości 1 miliona złotych, dwóch nieruchomości we wsi B., oraz współwłaścicielem nieruchomości w miejscowości B. o wartości 618.000,00zł przynoszącej dochody miesięcznie ok. 5.500,00zł. Nadto powód spodziewa się pozyskać znaczne środki pieniężne ze zniesienia współwłasności nieruchomości w B. 1/2 wartości nieruchomości, a także z rozliczenia i zwrotu pożyczek w kwocie 200.000,00zł. Powód ponosi koszty utrzymania swoich nieruchomości i opłaca podatki, nie posiada zadłużeń. Z tych przyczyn Sąd uznał, iż wbrew stanowisku powoda jest on osobą posiadającą znaczny majątek i wierzytelności.

Mimo pozbawienia wolności w ZK powód także pracuje i co miesiąc po dokonaniu potrąceń, do dyspozycji powoda pozostaje kwota ok. 900,00zł netto.

Na koncie depozytowym ma zgromadzone środki pieniężne, które na dzień 3 lutego 2017r. wynosiły 1.736,56zł. A należności za pracę i depozyt wartościowy nie są zajęte na poczet zajęć komorniczych lub administracyjnych.

Nadto Sąd ustalił, iż powód/pozwany wzajemny już po ustaleniu obowiązku alimentacyjnego w 2008r. nabył nieruchomości w M., zaciągnął kredyt hipoteczny, wybudował dom i go wyposażył. Z tych przyczyn Sąd uznał, iż powód posiada środki aby wywiązać się zarówno z zobowiązań, cywilnoprawnych jak i alimentacyjnych.

Nadto powód/pozwany wzajemny w dniu 8 stycznia 2014r. sprzedał halę produkcyjną położoną w C. przy ul. (...) – z której to część środków pozostała nie wydana i powód nie wyjawiał w toku procesu, co się z tymi oszczędnościami stało.

Wbrew twierdzeniom powoda Sąd ustalił i przyjął, że powód/pozwany wzajemny posiada oszczędności ze sprzedaży hali i są to środki w kwocie co najmniej 100.000,00zł. Sąd **nie dał wiary** zeznaniom powoda, że zaciągał on pożyczki u szwagra, które następnie zwrócił z pieniędzy pochodzących ze sprzedaży hali. Okoliczności udzielenia pożyczek powód/pozwany wzajemny w żaden sposób nie wykazał, w szczególności nie przedłożył dokumentów w postaci umów pożyczek, oraz wiarygodnych deklaracji zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych. Natomiast według poczynionych ustaleń, powód płacił i nadal płaci co miesiąc alimenty w dotychczasowej wysokości łącznie po 1.000,00zł miesięcznie, spłaca terminowo kredyt hipoteczny w wysokości ok.2.000,00zł, pozostałe opłaty, podatki, media w posiadanych nieruchomościach – przy deklarowanych w pozwie dochodach w kwocie 900,00zł z najmu domu.

W tych okolicznościach Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda/pozwanego wzajemnego i przyjął, że posiada on oszczędności, którymi w imieniu powoda dysponuje jego szwagier – dokonując opłat za pozbawionego wolności powoda.

Sąd ustalił, iż prawomocnym wyrokiem karnym z dnia 12 stycznia 2015r. Sądu Okręgowego w Katowicach XXI Wydziału Karnego o sygn. akt XXI K 149/13, powód/pozwany wzajemny G. N. już po orzeczeniu rozwodu **w dniu 26 lutego 2008r.** i ustaleniu obowiązku alimentacyjnego na dzieci, **w dniu 10 września 2012r. umyślnie dopuścił się popełnienia wielu poważnych przestępstw** z art. 189 §3 kk w zw. z art. 158 § 1 kk, art. 280 § 1 kk, art. 275 § 1 kk oraz art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz z art. 245 kk, za które następnie został skazany - na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W tym stanie faktycznym, z uwagi na okoliczności sprawy Sąd podzielił stanowisko wyrażone w uchwale 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 1995r., sygn.. akt III CZP 178/94 – i nie uwzględnił niekorzystnej dla możliwości zarobkowych zobowiązanego zmiany, jaką spowodowało umieszczenie go w zakładzie karnym. W ocenie Sądu powód/pozwany wzajemny bez ważnych powodów, ze swej winy uszczuplił swój majątek i możliwości zarobkowe w sposób wskazany w art. 136 kro.

Ojciec pozwanych także nie utrzymuje kontaktu z dziećmi, nie przekazuje dodatkowo pieniędzy na ich wyjazdy lub kształcenie, ogranicza się do płacenia alimentów, nie uczestniczy w ich życiu, co uzasadnia także podwyższenie alimentów.

Jeżeli o obowiązku alimentacyjnym orzeczono w orzeczeniu Sądu, stosownie do treści art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W ocenie Sądu zaistniały podstawy do zmiany wysokości alimentów z uwagi na upływ czasu i nowe szkolne obowiązki oraz studia pozwanych, a także okoliczność zatrudnienia G. N. w Zakładzie Karnym od 1 grudnia 2016r.

W tym stanie faktycznym i prawnym Sąd :

1. oddalił w całości powództwa o obniżenie alimentów,

2. zasądził od powoda - pozwanego wzajemnego G. N. na rzecz pozwanej – powódki wzajemnej A. N. (1) alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 1 grudnia 2016 roku, płatne do rąk pozwanej – powódki wzajemnej w terminie do 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych w punkcie 3 wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 lutego 2008 roku, sygn. akt XVII RC 2939/06 w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie,

3. zasądził od powoda - pozwanego wzajemnego G. N. na rzecz małoletniego pozwanego – powoda wzajemnego J. N. (1) alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 1 grudnia 2016 roku, płatne do rąk matki dziecka A. B. (1) w terminie do 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych w punkcie 3 wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 lutego 2008 roku, sygn. akt XVII RC 2939/06 w kwocie po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie,

4. oddalił powództwa wzajemne w pozostałej części,

5. zasądził od powoda – pozwanego wzajemnego G. N. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) na rzecz pozwanej – powódki wzajemnej A. N. (1), z tytułu kosztów zastępstwa adwokackiego,

6. zasądził od powoda – pozwanego wzajemnego G. N. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) na rzecz A. B. (1) matki małoletniego pozwanego – powoda wzajemnego J. N. (1), z tytułu kosztów zastępstwa adwokackiego.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 kpc zasądzając od powoda/pozwanego wzajemnego koszty zastępstwa procesowego jako strony przegrywającej według norm przepisanych na mocy §4 ust.4 w zw. z §2 ust.4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie 2 i 3 nadano w oparciu o art. 333§1 pkt 1 kpc.